

Byla C-285/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. birželio 29 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Centrale Raad van Beroep (Nyderlandai)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. birželio 25 d.

Apeliantas:

K

Kita apeliacinio proceso šalis:

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

***Centrale Raad van Beroep* (Socialinės apsaugos ir valstybės tarnybos bylų apeliacinis teismas, Nyderlandai, toliau – Raad)**

Kelių teisėjų kolegija

Europos Sąjungos Teisingumo Teismui pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 267 straipsnį

Šalys:

K iš Enschedės (Nyderlandai) (apeliantas)

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)
(Darbuotojų draudimo administravimo tarnybos valdyba, Nyderlandai, toliau – Uwv)

<...> (orig. p. 2)

PROCESO EIGA

[Proceso eiga] <...>

PASTABOS

1. *Raad* remiasi šiais faktais ir aplinkybėmis:
 - 1.1. 1979 m. apeliantas iš Turkijos emigravo į Nyderlandus. Nuo 2005 m. jis su savo šeima gyveno [1 savivaldybėje], Vokietijoje. Dėl su santykiais susijusių problemų apeliantas 2016 m. vasario 2 d. išsiregistravo [1 savivaldybės] registracijos įstaigoje ir persikėlė pas savo brolių į [2 savivaldybę], Nyderlanduose. 2016 m. vasario 16 d. jam buvo atlikta operacija ligoninėje Vokietijoje, kurioje jis gulėjo iki 2016 m. vasario 19 d. 2016 m. kovo 4 d. jis deklaravo gyvenamąją vietą pas savo brolių [2 savivaldybėje]. Nuo 2016 m. spalio mėn. apeliantas gyvena savo bute [3 savivaldybėje], Nyderlanduose.
 - 1.2. Apeliantas nuo 1979 m. dirbo įvairiose nyderlandų įmonėse Nyderlanduose. 2015 m. gegužės 1 d. jis pradėjo dirbti vokiečių įmonėje Vokietijoje. Atsiradus, be kita ko, problemoms su akimis jis 2015 m. rugpjūčio 24 d. pasiėmė nedarbingumo pažymėjimą. Per pirmas šešias ligos savaites darbdavys jam toliau mokėjo darbo užmokestį. Nuo 2015 m. spalio 14 d. iki 2016 m. balandžio 4 d. apeliantas gavo išmokas iš Vokietijos ligonių kasos. 2016 m. vasario 15 d. darbdavys nutraukė darbo sutartį, o sutarties nutraukimas įsigaliojo 2016 m. kovo 15 d. Nuo 2015 m. rugpjūčio 24 d. iki 2016 m. kovo 15 d. apeliantas savo darbdaviui neatliko jokio darbo. Vokietijos kompetentinga institucija nuo 2016 m. balandžio 4 d. jį vėl pripažino darbingu ir galinčiu atlikti atitinkamą veiklą.
 - 1.3. 2016 m. balandžio 22 d. apeliantas pateikė *Uwv* prašymą nuo 2016 m. balandžio 4 d. skirti nedarbo išmoką pagal *Werkloosheidswet* (WW) (Nedarbo įstatymas, toliau – WW). 2016 m. balandžio 7 d. sprendimu *Uwv* nusprendė, kad nors apeliantas nuo 2016 m. balandžio 5 d. turi teisę gauti nedarbo išmoką pagal WW, tačiau ši išmoka nebus skirta, nes jis darbo neturi dėl savo kaltės. 2016 m. liepos 7 d. *Uwv* apeliantui pranešė, kad ketina pripažinti neturinti kompetencijos priimti sprendimą dėl jo prašymo dėl nedarbo išmokos, ir suteikė jam galimybę pareikšti nuomonę šiuo klausimu. (orig. p. 3)
 - 1.4. 2016 m. rugsėjo 14 d. sprendimu (ginčijamas sprendimas) apelianto prieštaravimas buvo atmestas kaip nepagrįstas. Šis sprendimas (nurodant planuojamus veiksmus, apie kuriuos pranešta 2016 m. liepos 7 d.) buvo pagrįstas argumentu, kad *Uwv* mano, jog neturi kompetencijos priimti sprendimą dėl prašymo dėl nedarbo išmokos. Faktiškai dirbdamas Vokietijoje (nuo 2015 m. gegužės 1 d. iki 2015 m. rugpjūčio 24 d.) apeliantas gyveno Vokietijoje ir nebuvo pasienio darbuotojas. Kompetenciją priimti sprendimą dėl nedarbo išmokos turi Vokietija, kuri yra jo paskutinės darbo vietos valstybė.

2. *Rechtbank* (apylinkės teismas, Nyderlandai) atmetė skundą dėl ginčijamo sprendimo kaip nepagrįstą. *Rechtbank* požiūriu, *Uwv* teisingai nepriskyrė apelianto prie pasienio darbuotojų, be to, pagal Reglamento (EB) Nr. 883/2004 (toliau – Reglamentas Nr. 883/2004) 65 straipsnį taip pat nesuteikiama teisė prašyti nedarbo išmokos Nyderlanduose.

3. Šalių nuomonės

Apeliantas

- 3.1. Apeliantas laikosi (apibendrinant ir tiek, kiek reikšminga šioje byloje) nuomonės, kad jis turi teisę prašyti nedarbo išmokos Nyderlanduose. 2016 m. vasario 2 d. persikeldamas į Nyderlandus jis dar dirbo Vokietijos įmonėje ir būtų galėjęs (jeigu nebūtų susirgęs) Vokietijoje dirbti kaip pasienio darbuotojas.

Uwv

- 3.2. *Uwv* buvo paprašyta patikslinti savo poziciją, kurią ji išsamiau žodžiu išdėstė per *Raad* posėdį. *Uwv* nuomone, apeliantas neturi teisės prašyti nedarbo išmokos Nyderlanduose remdamasis Reglamento Nr. 883/2004 65 straipsniu. Ši nuostata taikoma bedarbiams, kurie dirbdami paskiausią darbą gyveno valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė narė. Tiesa, apeliantas nuo 2016 m. vasario 2 d. gyveno Nyderlanduose, tačiau jis perkėlė savo gyvenamąją vietą iš Vokietijos į Nyderlandus ne tuo metu, kai faktiškai dirbo paskiausią darbą. Apeliantas nuo laikinojo nedarbingumo pradžios 2015 m. rugpjūčio 25 d. iki darbo sutarties nutraukimo 2016 m. kovo 15 d. faktiškai daugiau nebedirbo.

Uwv nuomone, Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta teisinė fikcija, pagal kurią (siekiant nustatyti taikytiną teisę) ligos išmokas gaunantis asmuo laikomas dirbančiu darbu, netaikoma aiškinant specialias nuostatas, susijusias su įvairiomis išmokų rūšimis pagal Reglamento Nr. 883/2004 III antraštinę dalį.

Remiantis 1988 m. rugsėjo 22 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (toliau – Teisingumo Teismas) sprendimu *Bergemann* (C-236/87, ECLI:EU:C:1988:443; toliau – Sprendimas *Bergemann*) taip pat darytina ta pati išvada, nes apeliantas į Nyderlandus persikėlė ne dėl šeiminių priežasčių. (orig. p. 4)

4. Atitinkamos Sąjungos teisės nuostatos

4.1.1. Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

Šioje antraštinėje dalyje asmenys, gaunantys išmokas pinigais už darbą pagal darbo sutartį arba savarankišką darbą, laikomi dirbančiais minėta darbą. Ši nuostata netaikoma invalidumo, senatvės ir maitintojo netekimo pensijoms, pensijoms dėl nelaimingų atsitikimų darbe, profesinių ligų ir ligos išmokoms pinigais už neriboto laikotarpio gydymą.

4.1.2. Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 3 dalies a punkte nustatyta:

Laikantis 12–16 straipsnių nuostatų:

vienoje valstybėje narėje pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbantiems asmenims taikomi tos valstybės teisės aktai.

4.1.3. Reglamento Nr. 883/2004 III antraštinės dalies 6 skyriuje pateiktos specialios teisės nuostatos (kurios tam tikrais atvejais nukrypsta nuo bendrųjų nuostatų II antraštinėje dalyje) bedarbiams, kad būtų galima nustatyti, kuri įstaiga turėtų mokėti atitinkamuose teisės aktuose nurodytas išmokas ir kokia teisė taikoma.

4.2. Reglamento Nr. 883/2004 65 straipsnio 2 dalyje ir 5 dalies a punkte nustatyta:

2) Visiškas bedarbis, kuris, dirbdamas paskiausią darbą pagal darbo sutartį arba savarankiškai, gyveno valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė narė, ir kuris ir toliau gyvena toje valstybėje narėje arba grįžta į ją, turi būti gyvenamosios valstybės narės įdarbinimo tarnybų žinioje. Nepažeidžiant 64 straipsnio nuostatų, visiškas bedarbis papildomai gali būti valstybės narės, kurioje jis dirbo paskiausią darbą pagal darbo sutartį arba savarankiškai, įdarbinimo tarnybų žinioje.

Bedarbis, išskyrus pasienio darbuotoją, kuris negrįžta į savo gyvenamąją valstybę narę, turi būti valstybės narės, kurios teisės aktai jam buvo taikomi paskutiniu metu, įdarbinimo tarnybų žinioje.

5) a) 2 dalies pirmame ir antrame sakiniuose nurodytas bedarbis išmokas gauna pagal gyvenamosios valstybės narės teisės aktus, tartum tie teisės aktai būtų jam galioję paskiausio darbo pagal darbo sutartį arba paskiausio savarankiško darbo metu. Šias išmokas moka gyvenamosios vietos įstaiga.

5. Ginčas

5.1. Šalys nesutaria dėl klausimo, ar apeliantas pagal Reglamento Nr. 883/2004 65 straipsnio 2 dalį ir 5 dalies a punktą nuo 2016 m. balandžio 4 d. galėjo prašyti nedarbo išmokos Nyderlanduose. Pirmiausia keliamas klausimas, ar apeliantas savo paskiausio darbo metu gyveno valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė narė. (orig. p. 5)

5.2. Kompetentinga valstybė narė

5.2.1. Neginčijama, kad apeliantas nuo 2015 m. spalio 14 d. iki 2016 m. balandžio 4 d. gavo išmokas iš Vokietijos ligonių kasos. Todėl pagal Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 2 dalį ir 3 dalies a punktą jis šiuo laikotarpiu laikytinas asmeniu, kuris dirba Vokietijoje, ir turi būti taikoma Vokietijos teisė. Tai reiškia, kad minėtu laikotarpiu Vokietija yra kompetentinga valstybė narė, kaip apibrėžta Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio q ir s punktuose.

5.3. Gyvenamoji vieta

5.3.1. Šalys sutaria (o *Raad* neturi pagrindo vertinti kitaip), kad apelianto gyvenamoji vieta nuo 2016 m. vasario 2 d. buvo Nyderlanduose.

5.4. 65 straipsnio taikymas; formuluotės „dirbdamas paskiausią darbą“ aiškinimas

5.4.1. Remiantis minėtomis aplinkybėmis konstatuojama, kad nuo 2016 m. vasario 2 d. apeliantas gyveno valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė narė. Be to, neginčijama, kad apeliantas nuo 2016 m. balandžio 4 d. buvo visiškai bedarbis. Visiškai bedarbiui, kuris, dirbdamas paskiausią darbą, gyveno valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė narė, pagal Reglamento Nr. 883/2004 65 straipsnį taikoma speciali nuostata. Ji taikoma tiek pasienio darbuotojams, tiek kitiems darbuotojams.

5.4.2. Atsakant į klausimą, ar apelianto situacijai galima taikyti Reglamento Nr. 883/2004 65 straipsnį, svarbu išsiaiškinti, ar jis dirbdamas paskiausią darbą gyveno Nyderlanduose. *Uwv* tvirtino, kad tokiu atveju apelianto gyvenamoji vieta turėjo būti Nyderlanduose tuo metu, kai jis faktiškai dirbo šį darbą. Šioje byloje aplinkybės buvo kitokios, nes nuo laikinojo nedarbingumo pradžios 2015 m. rugpjūčio 25 d. jis Vokietijoje faktiškai nebedirbo.

5.4.3. Kyla pagrįstų abejonių atsakant į klausimą, ar apelianto situacijai galima taikyti Reglamento Nr. 883/2004 65 straipsnį. *Raad* nėra visiškai aišku, ar taikant šią nuostatą būtina gyventi valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė narė, kai faktiškai dirbamas paskiausias darbas, ar teisę į nedarbo išmoką galima įgyti gyvenamosios vietos valstybėje, kai susiklosto darbui teisiniu požiūriu prilyginamos aplinkybės.

5.4.4. Darbui teisiniu požiūriu prilyginamomis aplinkybėmis galima laikyti tokias aplinkybes, kai atitinkamas asmuo paskiausioje valstybėje, kurioje jis dirbo, išlieka apdraustas pagal socialinio draudimo sistemą, nors (daugiau) nebedirba. Pavyzdžiui, kai tęsiasi (nemokamos) atostogos, kol galioja darbo sutartis arba darbo sutarties nutraukimo terminas, kuomet atitinkamas asmuo neturi dirbti iki darbo sutarties pasibaigimo. Šiomis aplinkybėmis peršasi palyginimas su Sprendimu *Bergemann*. Be to, galima prisiminti susiklosčiusią situaciją, kai apeliantas persikėlė į kitą valstybę tuo metu, kai gavo išmokas iš ligonių kasos, ir dėl šių gautų išmokų padaryta išvada, kad jis dirba. Apelianto atveju paminėtini net keli įvairūs veiksniai tuo metu, kai jis (**orig. p. 6**) savo gyvenamąją vietą perkėlė į Nyderlandus. Pavyzdžiui, jis gavo išmokas iš ligonių kasos ir dar dirbo samdomą darbą Vokietijos įmonėje.

5.5. Dėl įvairių priežasčių *Raad* abejoja, ar *Uwv* yra teisi teigdama, kad, norint taikyti Reglamento Nr. 883/2004 65 straipsnį, būtina sąlyga yra gyventi valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė narė, kai faktiškai dirbamas paskiausias darbas. Toliau šios priežastys aptariamos išsamiau.

5.5.1. Pirma, nurodoma Reglamento Nr. 883/2004 11 straipsnio 2 dalis, pagal kurią, siekiant nustatyti taikomą teisę, iš ligonių kasos gaunamos išmokos, kaip šioje

byloje, prilyginamos darbu. Todėl II antraštinėje dalyje ši samprata nesusiejama su faktiniu darbu.

5.5.2. Tokią sampratą, kalbant apie II antraštinę dalį, galima rasti 2017 m. rugsėjo 13 d. Teisingumo Teismo sprendime X (C-569/15, ECLI:EU:C:2017:673). Teisingumo Teismas 24 punkte nurodė, kad, jei asmuo išlaiko pagal darbo sutartį dirbančio darbuotojo statusą nemokamų atostogų, kurias jam suteikė darbdavys, laikotarpiu, galima manyti, kad šis asmuo dirba pagal darbo sutartį, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1408/71 II antraštinę dalį, nepaisant to, kad šiuo apibrėžtu laikotarpiu sustabdytas pagrindinių įsipareigojimų, kylančių iš šių darbo santykių, vykdymas. *Raad* nemano, kad šioje byloje taikant Reglamentą Nr. 883/2004 reikėtų laikytis kitokio požiūrio.

5.5.3. *Raad* kelia klausimą, ar logiškai ir nuosekliai aiškinant sąvoką „darbas“ nebūtų galima daryti išvados, kad ši III antraštinės dalies 65 straipsnyje vartojama sąvoka turėtų būti aiškinama atsižvelgiant į šios sąvokos vartojimą II antraštinėje dalyje. Tuomet taikant 65 straipsnį svarbiausias klausimas būtų, ar atitinkamas asmuo gyvena ne toje valstybėje narėje, kurios teisės aktai jam galiojo dirbant paskiausią darbą, kaip apibrėžta II antraštinėje dalyje (žr. 1994 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Toosey*, C-287/92, ECLI:EU:C:1994:27, 13 punktą, 1995 m. birželio 29 d. Sprendimo *Van Gestel*, C-454/93, ECLI:EU:C:1995:205, 24 punktą). Kitaip tariant – kad apeliantas gyveno valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė narė (Sprendimo *Van Gestel* 13 punktas).

5.6. Antra, atsižvelgiama į Sprendimą *Bergemann*. Tiesa, šis sprendimas priimtas nagrinėjant Reglamentą Nr. 1408/71, konkrečiai jo 71 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį, tačiau, *Raad* nuomone, jis yra svarbus aiškinant šioje byloje reikšmingą teisės klausimą. Šiame sprendime kalbama apie moterį, kuri gyveno ir dirbo Nyderlanduose, tačiau dėl šeiminių priežasčių per paskutinį savo darbo sutarties galiojimo mėnesį, atostogų metu, persikėlė į Vokietiją. Vadinas, ji persikėlė į Vokietiją tuo metu, kai dar dirbo samdomą darbą, tačiau faktiškai darbo jau nebeatliko. Teisingumo Teismas nusprendė, kad šioms aplinkybėms, kai darbuotojas per paskiausią darbą dėl šeiminių priežasčių perkelia savo gyvenamąją vietą į kitą valstybę narę, taikytinas Reglamento Nr. 1408/71 71 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktis, Reglamento Nr. 883/2004 65 straipsnio pirmtakas.

5.6.1. *Uwv* nuomone, iš Sprendimo *Bergemann* taip pat galima daryti išvadą, kad atitinkamomis nuostatomis reikalaujama, jog paskiausias darbas būtų faktiškai dirbamas. Nors Reglamento Nr. 1408/71 71 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktis iš principo netaikytinas A. Bergemann situacijai, Teisingumo Teismas, remdamasis persikėlimą į Vokietiją paskatinusiomis šeiminių priežastimis, vis dėlto pritaikė šią nuostatą jos aplinkybėms (**orig. p. 7**), nes šioje valstybėje narėje jai buvo suteiktos geriausios profesinės reintegracijos galimybės. Jei apdraustasis tuo laikotarpiu, kuriuo faktiškai nebedirbo, persikeltų į kitą valstybę narę, Reglamento Nr. 1408/71 71 straipsnio 1 dalies b punkto

ii papunktis ir Reglamento Nr. 883/2004 65 straipsnis būtų taikomi tik tuo atveju, jei šis persikėlimas įvyktų dėl šeiminių priežasčių.

- 5.6.2. *Raad* nuomone, iš Sprendimo *Bergemann* taip pat galima daryti išvadą, kad formuluotė „dirbdamas paskiausią darbą“ nėra siejama tik su faktiškai dirbamu šiuo darbu, o yra labiau susijusi su situacija, kai dar galioja darbo sutartis ir atitinkamam asmeniui šiuo laikotarpiu dar taikomi paskiausios valstybės, kurioje dirbo, teisės aktai. Vis dėlto *Raad* negali pakankamai užtikrintai įvertinti reikšmės, kurią Teisingumo Teismas šiomis aplinkybėmis suteikė priežastims, pagrindžiančiomis A. Bergemann persikėlimą į Vokietiją. *Raad* neatmeta galimybės, be kita ko, remdamasis nuoroda į 1977 m. vasario 17 d. Sprendimą *Di Paolo* (C-76/76, ECLI:EU:C:1977:32), kad Teisingumo Teismas persikėlimą dėl šeiminių priežasčių laikė svarbiu tik nustatant gyvenamąją vietą, pirmiausia todėl, kad remiantis šiuo pagrindu galima daryti prielaidą, kad A. Bergemann yra glaudžiai susijusi su savo naująja gyvenamąja valstybe.
- 5.6.3. Taikant šį aiškinimą būtų galima daryti išvadą, kad, jei šalys (kaip šioje byloje) neginčija, kad atitinkamas asmuo gyvena valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė narė, tuomet nėra svarbios persikėlimo priežastys dirbant paskiausią darbą. *Raad* linkęs manyti, kad, net jei persikelta dėl kitų (ne šeiminių) priežasčių, galima pateisinti galimybę suteikti teisę gauti nedarbo išmoką gyvenamojoje valstybėje narėje. Kaip Teisingumo Teismas nurodė Sprendime *Bergemann*, atitinkamo asmens ryšiai su gyvenamąja valstybe narė iš esmės suteikia šioje valstybėje narėje geriausias profesinės reintegracijos galimybes. Tai atitinka Reglamento Nr. 1408/71 71 straipsnio, dabar Reglamento Nr. 883/2004 65 straipsnio, tikslą darbuotojui migrantui užtikrinti pašalpą nedarbo atveju tokiomis sąlygomis, kurios yra palankiausios ieškant naujo darbo (Sprendimo *Bergemann* 18 ir 20 punktai, ir Sprendimo *Van Gestel* 20 punktas).
- 5.6.4. Remdamasis Teisingumo Teismo jurisprudencija ir Reglamento 883/2004 65 straipsnio tikslu, *Raad* neatmeta galimybės, kad šią nuostatą galima taikyti su sąlyga, jog atitinkamas asmuo gyvena valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė narė (Sprendimo *Toosey* 13 punktas ir Sprendimo *Van Gestel* 24 punktas).
- 5.6.5. *Raad* pripažįsta, kad Teisingumo Teismas, be kita ko, Sprendime *Di Paolo* (13 punkte) nurodė, jog 71 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktis turi būti aiškinamas siaurai, be kita ko, siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui. Vis dėlto iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos galima daryti išvadą, kad šiuo siauru aiškinimu turi būti užtikrinta, kad nebūtų per greitai padaryta prielaida, jog atitinkamas asmuo atitinka reikalavimą dirbant paskiausią darbą gyventi valstybėje narėje, kuri nėra kompetentinga valstybė narė – visų pirma tuomet, kai gyvenimas kitoje valstybėje narėje trunka palyginti trumpai. Šioje byloje neginčijama, kad apelianto gyvenamoji vieta nuo 2016 m. vasario 2 d. buvo Nyderlanduose, todėl gyvenamosios vietos sąvokos aiškinti nereikia.

6. Atsižvelgdamas į minėtus argumentus *Raad* mano esant reikalinga Teisingumo Teismui pateikti klausimus dėl Reglamento Nr. 883/2004 65 straipsnio išaiškinimo. (orig. p. 8)

SPRENDIMAS

Centrale Raad van Beroep

– prašo Teisingumo Teismo priimti prejudicinį sprendimą pagal SESV 267 straipsnį dėl šių klausimų:

1. Ar Reglamento (EB) Nr. 883/2004 65 straipsnio 2 ir 5 dalys aiškintinos taip, kad visiškas bedarbis, kuris, gaudamas išmokas, kaip apibrėžta šio reglamento 11 straipsnio 2 dalyje, kompetentingoje valstybėje narėje ir (arba) prieš baigiantis jo darbo sutarties galiojimui, perkėlė savo gyvenamąją vietą į kitą valstybę narę, turi teisę prašyti nedarbo išmokos pagal tos valstybės, kurioje gyvena, teisės aktus?
2. Ar svarbu tai, dėl kokių priežasčių, pvz., dėl šeiminių priežasčių, šis asmuo perkėlė savo gyvenamąją vietą į kitą valstybę narę, kuri nėra kompetentinga valstybė narė?

– [Bylos nagrinėjimas sustabdomas] <...>

[Baigiamoji formuluotė ir parašai] <...>